

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 000601 14 Gž 2
Brčko, 02.09.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Lucić Josipe, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Klaić Ilje, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja T. H. iz B., zastupanog po punomoćniku V. J., advokatu iz B., protiv tuženog K. A. iz Č., zastupanog po punomoćniku M. O., advokatu iz B., radi naknade nematerijalne štete, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 0 P 000601 13 P 2 od 07.05.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.09.2014. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja T. H. iz B. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 0 P 000601 13 P 2 od 07.05.2014. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, prvim (I) stavom izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se obaveže tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova isplati iznos od 2.500,00KM i zbog pretrpljenog straha iznos od 3.500,00 KM odnosno ukupno iznos od 7.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 02.09.2009. godine pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana prijema presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Istom presudom, drugim (II) stavom izreke obavezan je tužitelj da tuženom, na ime naknade troškova parničnog postupka isplati novčani iznos od 2.681,80 KM, sve u roku od 30 dana po prijemu presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj zbog pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se žalba uvaži u cijelosti i prvostepena presuda preinači tako da se tužbenom zahtjevu tužitelja udovolji ili da se ista presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u granicama propisanim odredbom člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni

glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09 i 52/10) ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane odluke prvostepeni sud je prvim stavom izreke presude koju je donio dana 07.05.2014. godine odbio zahtjev tužitelja u ovom sporu (zahtjev da mu tuženi nadoknadi nematerijalnu štetu) kod nesporne činjenice da je tužitelj u toku postupka pred prvostepenim sudom preminuo i obzirom da je u ovom sporu u pitanju zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete, odnosno da je u pitanju lično pravo koje se smrću tužitelja (kao titulara tog prava) gasi, primjenom odredbe člana 204. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima (koja propisuje da potraživanje naknade nematerijalne štete prelazi na nasljednika samo ako je priznato pravosnažnom sudskom odlukom ili pismenim sporazumom) ocijenio je tužbeni zahtjev neosnovanim i sudio tako da je isti odbio prvim stavom izreke pobijane presude, a drugim stavom izreke obavezao je tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.681,80 KM, koji iznos je odredio kao iznos troškova koji pripadaju tuženom prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj 67/02) a koja je u primjeni u postupcima koji se vode pred sudovima distrikta.

Žalbom kojom pobija odluku prvostepenog suda sadržanu u prvom stavu izreke pobijane presude tužitelj tvrdi da je ista donesena pogrešnom primjenom materijalnog prava jer sud zahtjev tužitelja u ovom sporu nije mogao odbiti primjenom odredbe člana 204. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima.

Ovaj sud, međutim, nalazi da je prvostepeni sud pravilno primjeno materijalno pravo kada je tužbeni zahtjev tužitelja odbio.

Naime, kod činjenice da je tužitelj u toku ovog parničnog postupka preminuo pravilan je zaključak prvostepenog suda da potraživanje tužitelja, po osnovu naknade nematerijalne štete, nije osnovano. Ovo stoga što prema odredbi člana 204. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima potraživanje naknade nematerijalne štete prelazi na nasljednike samo ako je priznato pravosnažnom odlukom ili pismenim sporazumom a u protivnom, obzirom da je nematerijalna šteta vezana za ličnost odnosno povredu ličnih osjećanja oštećenog, onda smrću oštećenog prestaje pravo nasljednika da tu štetu potražuju od štetnika. Kako je u ovoj pravnoj stvari tužitelj u toku postupka preminuo, a u pitanju je postupak radi naknade nematerijalne štete prouzrokovane tužitelju, to je prestalo prvo nasljednika da od tuženog-štetnika potražuju naknadu konkretne štete i materijalno pravni osnov konkretnog potraživanja prvostepeni sud je pravilno cijenio prema odredbi člana 204. Zakona o obligacionim odnosima.

U pogledu odluke prvostepenog suda sadržane u drugom stavu izreke pobijane presude tužitelj u žalbi navodi da je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja i obavezao tužitelja, koji je umro, da naknadi troškove postupka tuženom „pa se s pravom eventualni nasljednici iza tužioca mogu pitati kako da plate troškove postupka kada ne mogu potraživati naknadu nematerijalne štete iza svog pravnog prednika“ i da je, „ako je prvostepeni sud našao da je tužbeni zahtjev neosnovan, bilo logično da prvostepeni sud oslobodi tužioca plaćanja troškova parničnog postupka“.

Po ocjeni ovog suda odluka prvostepenog suda o naknadi troškova postupka (da je tužitelj dužan tuženom nadoknaditi prouzrokovane troškove ovog parničnog postupka) pravilna je slijedom odluke da tužbeni zahtjev tužitelja valja odbiti, jer je odluka o troškovima postupka prema odredbi člana 119. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vezana za odluku o glavnoj stvari i ukoliko je tužbeni zahtjev odbijen tužitelj je obavezan da tuženom nadoknadi prouzrokovane troškove, pa slijedom navedenog pravilnost odluke o naknadi troškova postupka, (sadržan u drugom stavu izreke pobijane presude) tužitelj navodima žalbe nije doveo u pitanje.

Obzirom da tužitelj u žalbi ukazuje i na to da je prvostepeni sud donoseći konkretnu odluku o tužbenom zahtjevu „logično trebao tužitelja osloboditi plaćanja troškova parničnog postupka (takse na tužbu i presudu)“ nije suvišno reći da je oslobađanje od plaćanja troškova postupka lično pravo stranke i ako stranka želi ostvariti to pravo ona podnosi zahtjev prvostepenom sudu a sud (kada je to potrebno) po službenoj dužnosti može samo pribaviti potrebne podatke i obavještenja o njenom imovnom stanju i to kada stranka pruži dokaze da i plaćanje takse u postupku pribavljanja potrebnih uvjerenja (kao dokaza o njenom imovnom stanju) ne može da snosi bez ugrožavanja sopstvenog izdržavanja ili izdržavanja članova svoje porodice, pa prema navedenom postupanje suda po službenoj dužnosti, u pogledu oslobađanja stranke od obaveze plaćanja troškova postupka, nije moguće i to saglasno odredbama članova 133. do 138. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Sa navedenog i kako prvostepena presuda nije donesena ni uz povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci a na osnovu odredbe člana 3345. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić